

ligning med 1925—26, nu yderligere reduceret med 10 pCt. Det kan jeg selvfølgelig kun beklage. Hvis man vil erindre og tage i Betragtning, at der indenfor de nævnte Foreninger i Aarenes Løb er uddannet mange Tusinder Gymnastikledere, og at det er disse, som til Gavn og Glæde for den mandlige og kvindelige Ungdom og dermed hele Folket har baaret Gymnastikken ud over det hele Land, kan det forventes, at den omtalte Nedsættelse kun kan være midlertidig.

Til denne Gymnastik, som dyrkes navnlig af Ungdommen ude paa Landet, og som ikke har til Maal at frembringe Sportspræstationer, men blot at give dens Udøvere baade legemlig og aandelig Sundhed, til denne Gymnastik maa man, saa snart Forholdene tillader det, atter kunne paaregne Statens Støtte og Interesse i samme Omfang som tidligere.

Disse Foreninger har — ved Siden af, at de har søgt at fremkalde Egen-skaber, som ogsaa under almindelige Forhold vil være til stor Gavn, hvad enten det gælder Mænd eller Kvinder, idet de vil styrke deres Medlemmers Karakter, give dem Mod, Lyst og Energi —, disse Foreninger har ikke gjort sig fortjent hverken til den Nedsættelse, der her er Tale om, eller til den Omtale, som det ærede Medlem Hr. Hauge gjorde dem til Genstand for. Jeg beklager, at det ærede Medlem i den Tid, han beklædte Indenrigsministerposten og var inviteret til at overvære vore Repræsentantmøder, ikke havde Lejlighed til at komme til Stede ved disse, thi dér vilde det ærede Medlem have mærket noget af den Aand, der bærer disse Foreninger oppe, og denne Aand har Bud ogsaa langt ind i det ærede Medlems Meningsfællers Rækker. Saa langt fra at man skal trække paa Skuldrene ad disse Foreninger og deres Arbejde, tror jeg derfor, at man skulde gøre, hvad man kan, for at støtte og styrke dem. Dette er for Skydningens Vedkommende sket fra den højtærede Ministers Side og fra et Flertal indenfor Finansudvalget, og det takker jeg for. Jeg forstaaer, at under de nuværende Forhold maa og skal man komme igennem med de Bevillinger, der gives til Gymnastikken, men som jeg før sagde, jeg haaber, at man, saa snart Tiderne bedres, vil have Opmærksomheden henvendt paa, at der ogsaa her er et Arbejde, som bør støttes. Hvis man, som det blev gjort under Behandlingen af Sundhedsministeriets Budget, vil anstille en Sammenlig-

ning mellem, hvilke Bevillinger der i tidligere Tid blev givet, og saa dem, der nu er Tale om, vil man se, at der i 1913—14 gaves 104 000 Kr. i alt til de danske Skytteforeninger, medens man nu er nede paa 90 200 Kr. efter det her foreliggende Forslag, og endda helt nede paa 72 900 Kr. efter den afgaaede Regerings Forslag. Naar man saa yderligere tager Pengenes Værdi i Øjeblikket i Betragtning, faar man et levende Indtryk af Nedgangen i Statens Tilskud til disse Foreninger. Men, som sagt, vi haaber at komme igennem for Gymnastikkens Vedkommende, og vi takker for den Støtte, der i det hele taget ydes Foreningerne. Jeg skal derfor anbefale at stemme for de stillede Ændringsforslag.

Niels Petersen: Det konservative Folkeparti foreslaar jo helt at stryge Statstilskuddet til Dansk Fredsforening eller Dansk Freds- og Folkeforbundsforening, som dens fulde Navn nu lyder. Dette overrasker mig i nogen Grad, for jeg ved, at der indenfor det konservative Parti findes Mænd, der vurderer det Arbejde, som udføres af Foreningen udadtil, navnlig gennem dens Deltagelse i Drøftelsen af Mindretalsspørgsmaalet; det har, saa vidt mig bekendt, ikke mødt Modsigelse fra nogen Side, at det Arbejde, Foreningen i saa Henseende udførte, fortjente Anerkendelse. Heldigvis er jo Forholdet det, at de Konservative staar alene om Forslaget om at stryge Statstilskuddet.

Jeg beklager, at man har fundet Anledning til overhovedet yderligere at nedskære Tilskuddet til Foreningen, men naar man — ja, her ser jeg bort fra Skytteforeningerne, med Hensyn til hvilke jo de Konservative og Venstre er mødtes i Forslaget om at forhøje Bevillingerne — overhovedet er inde paa Nedskæring af Bevillinger til Foreninger og Institutioner, saa kan jeg naturligvis ikke kræve en Særstilling for den Forening, hvis Formand jeg har den Ære at være. Dansk Freds- og Folkeforbundsforening har unægtelig haardt Brug for økonomisk Støtte til Op-retholdelse af Forbindelserne med Fredsorganisationerne i andre Lande, men jeg haaber, at det, uanset Nedsættelsen af Statstilskuddet, skal lykkes Foreningen ikke blot at fortsætte sin hjemlige Virksomhed, men ogsaa, i hvert Fald saa nogenlunde, at fyldestgøre sin Opgave udadtil.

Indenrigsministeren (Kragh): Det er mig en kær Pligt at bringe det ærede